

– робочий простір має бути безпечним, а в приміщенні повинні бути дотримані усі норми щодо температурного режиму та екологічності.

ЦНАП – це не лише місце, де кожен мешканець незалежно від віку, статі, релігії чи соціального становища має можливість зустрітися з представниками публічного сектору. Кожен Центр – це також платформа для зустрічей місцевих мешканців один з одним, де вони мають змогу обговорити потреби громади та організацію громадських ініціатив з розвитку місцевої демократії у відкритому та комфортному середовищі.

Література

1. ДБН В.2.2-9:2018. Громадські будинки та споруди. Основні положення. Київ. Мінрегіон України, 49 с.

2. ДБН В.2.2-28:2010 Будинки і споруди. Будинки адміністративного та побутового призначення Київ. Мінрегіон України, 34 с.

3. Лінда С.М. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд: навчальний посібник / С.М. Лінда. - Львів: Видавництво Національного університету "Львівська політехніка", 2010. – 611 с.

УДК 711.455-048.78

*А.Ю. Зигун, к.т.н., доцент
А.В. Плешинець, аспірант
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СУЧАСНІ НАПРЯМИ ТА ПРИЙОМИ БЛАГОУСТРОЮ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ

Рекреація як одна з головних форм продуктивного використання вільного часу людини – суспільний, економічний і науковий компонент, для якого не мають значення міжгалузеві та міждисциплінарні межі.

Рекреаційна діяльність – діяльність людини у вільний час, здійснювана з метою відновлення фізичних сил людини і характеризується різноманітністю поведінки людей і самоцінністю її процесу.

Різнманітність, комбінування і циклічність рекреаційних занять безпосереднім чином пов'язана з властивостями рекреаційних територій і їх організацією. Різнманітності занять повинна відповідати різноманітності рекреаційних ресурсів як природних, так і культурно-історичних. Комбінування і циклічність також можливі за наявності різноманітних ресурсів на певній території.

У типології за функціями рекреаційної діяльності виділяються чотири функціональних основних типи рекреаційних територій:

- лікувальний;

- оздоровчий;
- спортивний;
- пізнавальний.

Рекреаційно-лікувальний тип рекреаційних територій характеризується основною функцією лікування, що спирається на природні фактори: мінеральні води, лікувальні грязі, кліматичні умови. Цей тип рекреаційних територій висуває великі вимоги до природним комплексам, особливо до бальнеологічних ресурсів, до рівня обслуговування і ступеня благоустрою території. Цикли занять, характерні для даного типу, включають лікувальні процедури і прогулянки, екскурсії, відвідування видовищ, сонячні та повітряні ванни.

Рекреаційно-оздоровчий тип рекреаційних територій характеризується основними функціями відновлення і розвитку фізичного і духовного потенціалів людини, профілактикою захворювань, зняттям виробничого та побутового нервового і фізичного стомлення. Функції фізичного і духовного розвитку хоча і зберігають другорядну роль, але стають більш помітними. Цей тип пред'являє високі вимоги до рівня обслуговування і ступеня благоустрою території. Він включає купання, сонячні та повітряні ванни, прогулянки, спортивні ігри, екскурсії.

Рекреаційно-спортивний тип рекреаційних територій характеризується основною функцією фізичного розвитку. Для нього характерні групи фізичних занять з тренувальним режимом - спортивні ігри та змагання, альпінізм, полювання, риболовля. Додаткову роль відіграють прогулянки, купання, сонячні та повітряні ванни, екскурсії. Пред'являються високі вимоги до природних комплексів, особливо до таких характеристик, як наявність природних перешкод (альпінізм), екзотичність, унікальність, а також до інженерних споруд, що забезпечують спортивний комплекс занять.

Рекреаційно-пізнавальний тип рекреаційних територій характеризується основною функцією духовного розвитку людини, здійснюваного споживанням культурних і природних цінностей. При цьому споживається інформація, враження, а не речовина або енергія. Провідними заняттями виступають екскурсії (як культурно-історичні, так і природознавчі). Характерна дуже висока вимогливість до природних і особливо культурних комплексів.

Природні комплекси і технічні споруди системи повинні забезпечувати зміну занять, можливість організації різних занять, тобто повинен дотримуватися принцип комплексності занять. Він не повинен змішуватися з принципом універсального використання системи.

Під час створення рекреаційних територій переважає обумовлена містобудівними й економічними факторами тенденція до досягнення універсальності, тобто до створення в одному пункті установ різного профілю. Ця тенденція в подальшому змінюється тенденцією до поділу

великих рекреаційних систем на спеціалізовані по досить вузьким напрямками зони. Ділення це викликано неоднорідними потребами різних соціальних і психофізіологічних груп відпочиваючих, відмінностями рекреаційних занять і їх циклів. Таким чином, облік спеціалізації та універсальності рекреаційних територій необхідний вже на перших етапах проектування, для того щоб не виробляти в подальшому дорогих і не завжди ефективних реконструкцій.

Література

1. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. /О.О. Бейдик – К.: ВПЦ «Київський університет», 2001. – 395 с.

2. Кобанець Л.О. Концепція управління розвитком рекреаційної діяльності./ Л.О. Кобанець – Донецьк: ІЕП НАН України, 2007. – 192 с.

3. Мальська М.П., Худо В.В. Туристичний бізнес: теорія та практика: Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 424 с.

4. Фоменко Н. В. Рекреаційні ресурси та курортологія: Навч. посібник. /Н.В.Фоменко. – К.: Центр навч.літ., 2007. – 312 с.

UDC 711.73:625.711.4

*Alina Zyhun, PhD, Associate Professor,
Houssat Zakaria, student
National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»*

FORMATION OF TYPICAL SCHEMES FOR ORGANIZING THE CITY'S BICYCLE INFRASTRUCTURE

Many urban streets are not wide enough to provide separate cycle facilities or have frontage activity that makes such provision impractical. Design for such environments needs to think beyond standard highway design, defining a slow speed highway environment where cycles, pedestrians and motorised traffic can safely integrate. A good street design can help create a bespoke solution that suits the local surrounding buildings and activities. Involving the community in local street design is strongly recommended as it enables the scheme to reflect the needs and aspirations of people living or working in the area.

Designers should aim to create streets that control vehicle speeds by their physical geometry, visual appearance and provision for pedestrians, cyclists and frontage activity rather than relying on signs and vertical or horizontal traffic calming measures.

In urban areas the cycle network will comprise the highway network, modified where necessary, together with traffic free routes which offer more direct journeys, overcome barriers or offer attractive routes. Within this network more strategic main routes would be identified for prioritisation of